

3. Бордуелл Д., Томпсон К. Мистецтво кіно: Вступ / пер. з англ. О. Соловей; наук. ред. І. Бойко. – Київ : Академія, 2018. – 320 с.

4. Dancyger K. The Technique of Film and Video Editing: History, Theory, and Practice. – Routledge, 2018. 234 p.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-491-0-72>

МЮЗИКЛ ЯК СУЧАСНА ТА ЕФЕКТИВНА ФОРМА ПОПУЛЯРИЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ

Рудий Д. Ю.

*аспірант кафедри мистецтвознавства
та загальногуманітарних дисциплін
Міжнародний гуманітарний університет
Науковий керівник: **Татарнікова А. А.**
доктор мистецтвознавства, доцент
завідувач кафедри мистецтвознавства
та загальногуманітарних дисциплін
Міжнародний гуманітарний університет
м. Одеса, Україна*

Створення у наш час нових творів українських авторів, численні постановки та їхня популярність свідчать про те, що в умовах сучасної соціокультурної ситуації мюзикл, рок-опера та похідні від них жанри не лише не вичерпали свій потенціал як синтетичні поліжанрові твори, а й демонструють великі перспективи розвитку.

У процесі «інтегративних» взаємодій, що відображають характерний жанрово-стилістичний синтез епохи постмодерну, починаючи від творчих досягнень Ендрю Ллойда Веббера (кінець 1960-х – 1980-ті рр.), сучасні українські композитори та режисери розглядають зазначені жанри як форми для передачі серйозного (зокрема, сакрального) змісту. Підтвердженням інтересу до цих творів стала прем'єрна вистава знаменитої рок-опери «Ісус Христос – Суперзірка» в Одесі у лютому 2024 року, яка й досі залишається значущим культурним і музичним явищем ХХ–ХХІ століть.

Світ людських пристрастей, протиріч і відчайдушного прагнення знайти рівновагу між спокусою і моральною відповідальністю відкрив перед глядачем режисер-постановник Денис Рудий у музичному спектаклі «Сукня». У прем'єрній постановці, яка відбулася в Одесі у листопаді 2024 року, кожний образ і кожен рух на сцені є метафоричним, а сукня стає

символом, що висвітлює різні аспекти людської душі: пошук істини, слабкості, спокуси [2].

Поряд із цим, досліджуючи особливості розвитку вітчизняного мюзиклу, С. Б. Манько зауважує, що «українські автори створюють оригінальні цікаві твори на національну тематику» [1, с. 269]. Схоже завдання перед собою поставили одеські автори (режисер Д. Рудий, композитор Д. Аксьонов), які реалізували ідею відтворення важливого періоду історії Київської Русі, акцентуючи увагу на постаті легендарної княгині, що повертається до нас через віки у мюзиклі «Княгиня Ольга» (2024).

Слід зазначити, що українські постановки XXI століття за масштабністю сценографії та яскравістю впевнено конкурують з американськими та європейськими мюзиклами. Особливого шарму сучасним творам додає стилістика оформлення, яка органічно поєднує традиції української національної культури: народний мелос, колористичні рішення, ретельну деталізацію костюмів. Глибокий психологізм персонажів створює ефект повного занурення у дію, що наближає ці вистави до рівня драматичних постановок.

Таким чином, сучасна українська музично-театральна сфера стає ареною активних режисерських експериментів, демонструючи жанрове різноманіття, народження нових форм національного музичного театру тим самим визначивши жанр мюзиклу як сучасну та ефективну форму популяризації української культури та важливий інструмент збереження і просування культурних цінностей у сучасному світі.

Література:

1. Манько С. Б. Мюзикл і рок-опера в українському соціокультурному просторі. *Культура України*. 2012. Вип. 39. С. 268–276. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ku_2012_39_35 (Дата звернення: 07.11.2024).
2. «Сукня». Танцювальна вистава. Вилучено з: URL: <https://kontramarka.ua/uk/sukna-tancuvalna-vistava-96905.html> (Дата звернення: 15.11.2024).